

Αλάλητος στεναγμός

/ [Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

Όταν καθίσεις, καθώς γέρνει ο ήλιος, στην ταράτσα του Ισμαήλ, και κοιτάξεις γύρω σου τους τόνους του φωτός να γλιστρούν πάνω στα μονόπετρα, έχεις την εντύπωση πως το τοπίο ολόκληρο πιάνει έναν ακίνητο χορό, όπως στην Εκκλησιά των Σπαθιών οι χλαμύδες των Αποστόλων· πως σου μιλά μ' έναν “αλάλητο στεναγμό”. ([περισσότερα...](#))